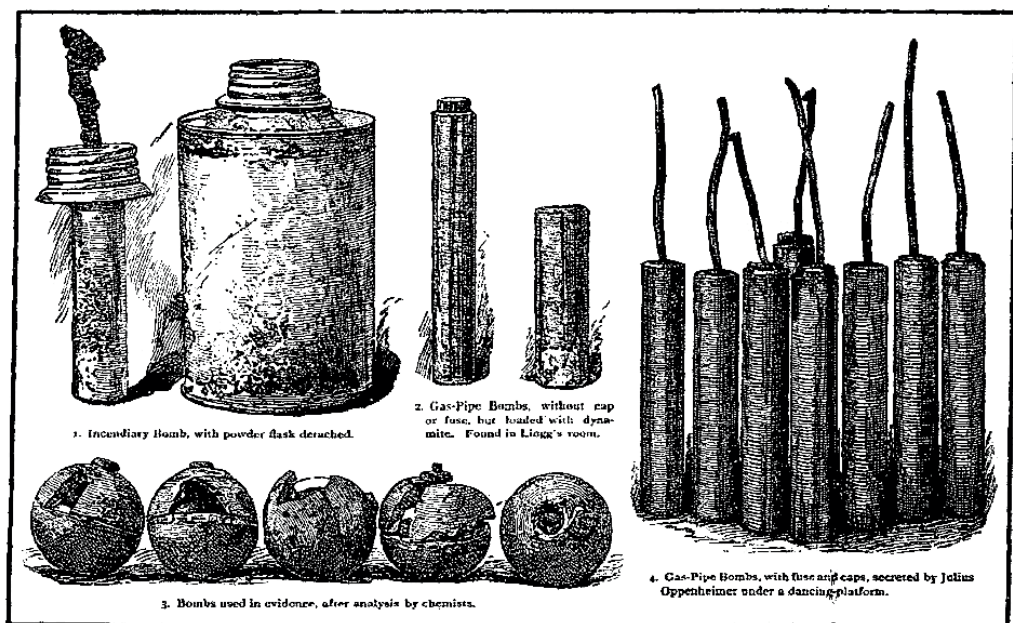

anarchistblackcross.cz
antifenix.cz

POPEL Z FÉNIXE

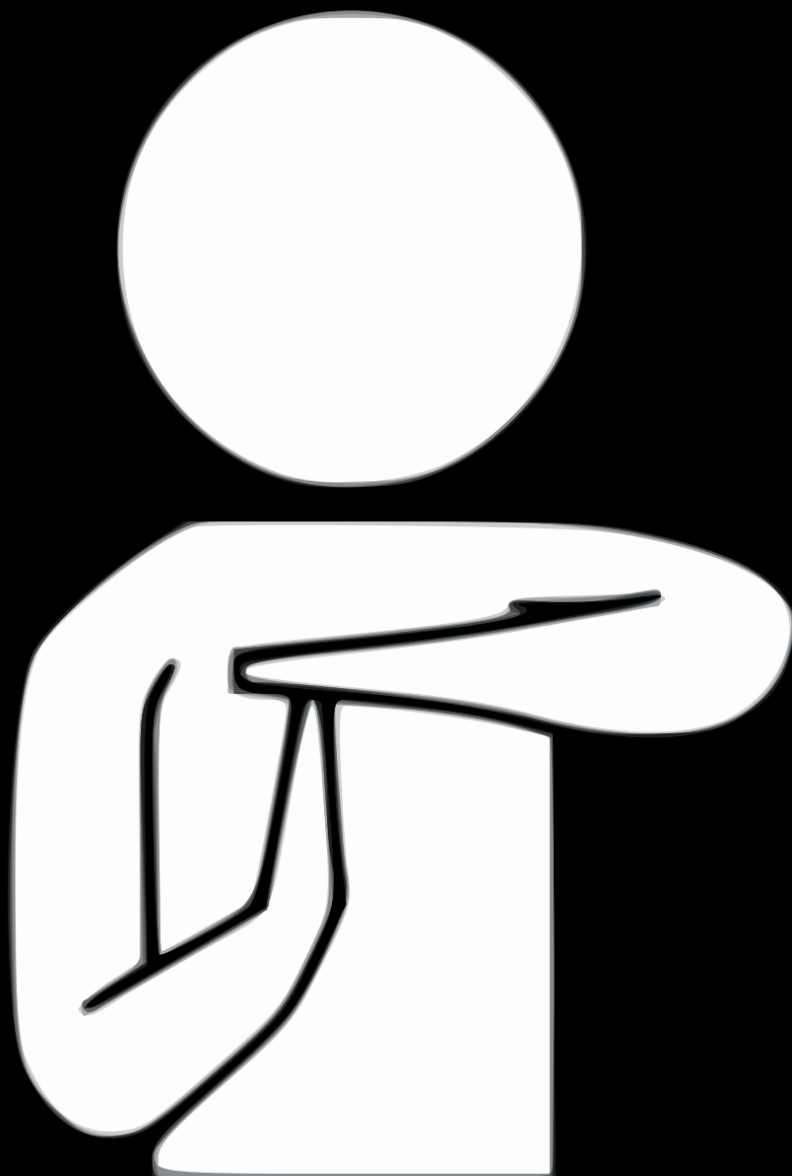

ANARCHIST AMMUNITION — I. FROM PHOTOGRAPHS.

OBSAH:

Trvalo to víc než tři roky	3
Represe v takzvané české republice (přehled událostí)	4
Naší zbraní je solidarita!	9
Co zbylo po Fénixu, aneb popel zúrodňuje půdu	10
Co nám ten pták dal?	12
3 roky důkazní nouze - 3 roky, který můžou za naše posraný životy (report z městského soudu v Praze)	16
Další obvinění: Fénix 2 nabírá na otáčkách	20
O co jde ve Fénixu 2	23
Dodatek: Na koho si represivní instituce brousí zuby	25

TRVALO TO VÍC NEŽ TŘI ROKY,

než se policejní operace Fénix dostala ke svému oficiálnímu konci. Na jednu stranu, policie utrpěla veřejnou porážku v rámci soudního jednání a teď se mluví o vyplacení odškodných. Na druhou stranu, už teď se rozjíždí další kolo represí, které není natolik viditelné, jako to předchozí, ale právě o to se může stát nebezpečnějším. Jedna věc je jasná: oficiální konec operace Fénix znamená velkou zkušenost pro budoucnost protestních, subverzivních, revolučních hnutí. Neznamená to ale velké vítězství, ani konec něčeho, čemu říkáme represe.

V případě Fénixe se nedá o výhře soudního jednání uvažovat jako o vítězství. Když jsme byli protaženi domovními prohlídkami, bludištěm zákonů, mediálních senzačních bublin, soudy s těžkooděnci, dlouhými hodinami diskusí, rozpory uvnitř hnutí, vazebními věznicemi a schůzky s advokáty, nespočet solidárních akcí a nedohledně obrovskou prací na podporu uvězněných a obviněných soudružek a soudruhů, necítíme až tak moc velkou úlevu, když soudce vyhlašuje rozsudek, který osvobozuje naše přátele dnes, ale neříká nám nic o tom, jaké budou naše společné zítřky. Ostatně nic takového ani nečekáme.

Co dál? Čemu nás naučily posledních několik let tvrdých represí? Co můžeme dělat teď, abychom dohromady byli silnější? Nejen nad těmito otázkami musíme přemýšlet už dlouhou dobu. V budoucnu represe nepoleví, náš boj za společenskou změnu bude jenom těžší, a proto je aktuální, abychom se zamysleli.

Nemáme hotové odpovědi na cokoliv. Jako kolektiv anarchistických soudruhů a soudružek, kteří se angažují v obraně proti policii a represím, nabízíme některé plody naší práce, které jsme publikovali na blogu antifenix.cz a které jsme napsali pro tento zin. Vydáváme tento stručný pamflet u příležitosti oficiálního konce operace Fénix 1, abychom se zamysleli nad touto zkušeností a zároveň upozornili na další kolo represe, známé jako kauza Fénix 2.

AntiFénix, podzim 2018

REPRESE V TAKZVANÉ ČESKÉ REPUBLICE

přehled událostí

Policejní represe a sledování anti-autoritářských a podvratných hnutí tu byly vždy. V posledních letech jsme je však zažily v českém kontextu a historii v nevídaném rozsahu. Tyto represe jsme zažily v podobě masivního zatýkání, obvinění z terorismu, démonizace v médiích, pokusů o rozdělení hnutí, rozšiřování paranoi, věznění a dlouhých vysilujících soudních slyšení. „Operace Fénix“, policejní jméno pro vyprovokovanou akci, souvisí s dalšími takovými operacemi, které probíhaly v Evropě a Severní Americe. A to hlavně kvůli taktice rozděl a panuj, která je statutu quo vlastní. Doufáme, že tato časová osa ti pomůže lépe pochopit naši zkušenost a připravit se na to, co tě může čekat v místě, kde žiješ a organizuješ se.

28. dubna 2015

Počátek hlavního záťahu. Brzy ráno vnikla policie do několika bytů po celé republice a do sociálního centra Ateneo v Mostě, zkonfiskovala zde mnoho tiskovin a elektroniky včetně serveru, na kterém byly webové stránky radikálních kolektivů. Zatkla 11 lidí a mnoho dalších pozvala k výslechu. Lidé byli donuceni k odběru DNA a otisků prstů proti jejich vůli. Tři anarchisté, Petr, Martin a Aleš, byli umístěni do vazební věznice. Policie vyhlásila mediální embargo na jakékoliv informace k případu.

květen 2015

Petr, Martin, Aleš a Saša (ta nebyla vzata do vazby) jsou obviněni z přípravy teroristického útoku na vlak převážející vojenské vybavení. Další dva anarchisté byli obviněni z toho, že věděli o plánování útoku, ale nenahlásili to policii. Média navzdory informačnímu embargu publikovala uniklou informaci o tom, že oficiálním cílem operace Fénix bylo odhalit a zničit Síť Revolučních Buněk (SRB) skupina, která provedla několik žhářských útoků na policejní auta, mýtné brány a vozidla šéfa a majitele restaurace, který nevyplácel mzdy. Média využívají příležitosti a informační prostor je plný senzačních zpráv o prvních českých teroristech.

AntiFénix

Tento kolektiv byl založen skupinou radikálů, kteří měli pocit, že není možné mlčet a jen takovým represím přihlížet. AntiFénix blízce spolupracuje s Anarchistickým Černým Křížem, který se zaměřuje na aktuální tuzemské represe.

6. května 2015

Squat Cibulka je vyklizen po třech letech jeho existence. Vyklízení squatu byla velká a drahá policejní operace s více než 120 těžkooděnci a těžkou technikou.

Šíří se informace o policejní provokaci.

6. června 2015

Média rozšiřují informaci o napadení domu českého ministra obrany několika Molotovovy koktejly. Nevzplál žádný oheň, hasiči nebyli ani přivoláni a ministrova žena našla láhve více než 24 hodin po údajném útoku, a až poté zavolala policii. K útoku se nikdy nikdo nepřihlásil. Anarchisté uzavírají sázky, jestli tento podezřelý útok bude mít nějaké následky a obrátí se proti nim.

červen 2015

Informace o provokaci se rozšiřuje. Skupina obviněná z přípravy teroristického útoku byla infiltrována již v roce 2014 dvěma agenty provokatéry. Agenti nahrávali schůzky s cílem přinést plán na větší militantní akci, aby měli záminku k represí proti celému hnutí. Bez ohledu na policejní prohlášení, že celá operace způsobila zničení SRB, sabotáže a žhářské útoky proti policii a kapitalistům pokračují a jejich četnost narůstá.

26. června 2015

Další anarchistický soudruh Igor S. je zadržen na antifašistické demonstraci v Brně, uvězněn a držen ve vazbě. Je obviněn ze žhářského útoku na dům českého ministra obrany. Nebyly předloženy žádné důkazy, ale přesto byly uvaleny nejstriktnější vazební podmínky.

9. srpna 2015

Aleš, jeden ze čtyř uvězněných anarchistů, je propuštěn po podání odvolání. Policie stáhla obvinění z teroristického útoku a místo toho ho obvinila z nelegálního držení zbraní, které vycházelo z domovní prohlídky u něj doma. Aleš byl po několika měsících kvůli tomu shledán vinen a dostal probaci za tento přestupek. Aleš se k tomuto výsledku soudu neodvolal.

konec léta 2015

Anarchista Lukáš Borl se rozhoduje jít do undergroundu kvůli permanentnímu sledování policií, která obtěžuje jeho, i jeho blízké.

25. září 2015

Igor je propuštěn z vazby na kauci. Petr a Martin zůstávají ve vězení.

listopad 2015

Petr je propuštěn z vazební věznice kvůli procedurálním nedostatkům.

zima 2015

Policie zveřejnila profil Lukáše Borla jako hledanou osobu, která je nebezpečná a ozbrojená. Od tohoto bodu začíná kauza, kterou můžeme označit za Fénix 2.

5. dubna 2016

Policie provádí razii v bytě našich soudruhů v Praze. Oficiálním důvodem je pátrání po Lukáši Borlovi. Další den, 6. dubna, provádí policie ze stejného důvodu druhou razii v jiném bytě v Brně. Lukáše ani v jednom bytě nenalézá.

26. - 27. dubna 2016

Probíhá první slyšení od doby, co Fénix začal. Během velkého teatrálního soudu byl absurdní případ Igora S. uzavřen pro nedostatek důkazů, což je zajímavé ve světle rozhodnutí nižšího obvodního soudu na Praze 6, který změnil klasifikaci skutku na terorismus. Nicméně Igor byl potrestán za solidární grafitty na vězeňskou stěnu vyhoštěním z České republiky na dva roky. Potom, co žalobce požaduje deportaci a 4-8 měsíců vězení, se Igor okamžitě odvolává.

9. června 2016

Martin začal hladovku na protest proti jeho věznění, operaci Fénix a podmínkám ve vězení jako například izolaci od sociálních aktivit, sportu a vězeňské kuchyni, která nerespektuje jeho veganskou dietu. Martin ukončil hladovku po deseti dnech kvůli špatnému zdraví jeho matky.

20. července 2016

Vrchní soud změnil Igorův trest. Pořád je shledáván vinným za natáčení někoho jiného, jak sprejuje na vězeňskou zeď. Místo deportace však dostal zákaz vstupu na všechny veřejné anarchistické akce na další tři roky. Policie to používá jako nástroj kontroly, úzce kooperuje s probační službou a zakazuje Igorovi účast na jakýkoliv událostech, které považují za anarchistické, od vaření skupin Food not Bombs a demonstrací přes jakoukoliv veřejnou akci, která se má konat v nějakém levicovém nebo anarchistickém místě, jako koncerty a přednášky. Policie využívá webovou stránku radar.squat.net pro vytvoření měsíčního seznamu zakázaných událostí.

srpen 2016

Začalo druhé a třetí slyšení s obviněnými anarchisty v případu Fénix.

31. srpna 2016

Policie se znovu dostává do stejného bytu v Brně, kde byla již 6. dubna 2016,

a znovu hledají Lukáše Borla. Stejně jako naposled nemají žádné oficiální povolení k prohlídce bytu. Stejně jak naposled Lukáše nenalézá.

4. září 2016

Lukáš Borl je po roce v undergroundu zadržen v jeho rodném městě Mostě. Je dán do vazby a obviněn z podpory a propagace hnutí, jehož cílem je potlačení lidských práv a svobod, dále pak z vydírání, zhářských útoků a graffiti. Později přibývá pozměňování úřední listiny, konkrétně občanky držené během života v undergroundu.

27. září 2016

Po 17 měsících ve vazbě je Martin I. propuštěn po rozhodnutí Ústavního soudu o nelegálnosti jeho vazby.

podzim a zima 2016

Probíhá další soudní slyšení v rámci kauzy Fénix. Pět anarchistů je viněno z plánování teroristického útoku na vlak.

13. dubna 2017

Lukáš Borl je propuštěn z vazby na kauci po 7 měsících věznění.

24. dubna 2017

Člen soudního senátu Petr Blahuš je ze senátu vyloučen kvůli jeho podjatosti. Ukázalo se, že 13 let pracoval ve stejném policejním oddíle, který vytvořil operaci Fénix.

10. května 2017

Anarchista Igor Shevtsov byl shledán nevinným. Podle Nejvyššího soudu a soudu městské části Prahy 6 se nedopustil ani minoritního přestupku. Ministerstvo (ne)spravedlnosti se omluvilo za nelegální aktivitu policie a vyplátilo kompenzaci ve výši 360 tisíc korun. Igor stále nemá vízum a nemůže cestovat vně České republiky.

červen 2017

Policie přichází s novými obviněními v rámci kauzy Fénix 2. Obviňuje Lukáše Borla a další 4 lidi dohromady ze 16 zločinů. Policie spojila tuto pětici a obvinila je ze „založení, podporování a propagace hnutí, které vede k potlačování lidských práv a svobod“ kvůli zveřejňování komuniké ze zhářských útoků online a z přechovávání anarchistických brožur a letáků.

4. září 2017

Náš soudruh Igor byl chycen polskou pohraniční stráží v horách na slovensko-polské hranici a následně vyhoštěn z celé EU a Schengenu se zákazem

vstupu po dobu 5 let. Nicméně slovenská policie ho propustila, po čemž se Igor proti rozsudku odvolal a úspěšně se vrátil do České republiky.

22. září 2017

Městský soud v Praze shledal obviněné ve Fénixu i nevinnými ve všech případech. Státní zástupce se okamžitě odvolal. Celý případ se přesouvá k Vrchnímu soudu. Stále je tu možnost, že obvinění dostanou trest odnětí svobody, který u dvou z nich může být až doživotí. Média většinou změnila tón informování o kauze a zaujímají spíše neutrální postoj k obviněným a píší o policejní provokaci.

27. března 2018

Vrchní soud v Praze potvrdil osvobozující rozsudek nad všemi obviněnými. Nejvyšší státní zástupce má dvouměsíční lhůtu na podání dovolání, které nevyužil. Tímto definitivně končí případ Fénix 1, zahrnující nejen policejní provokace, mediální dezinformace, dlouhé měsíce ve vězení a tři roky našich posraných životů. Avšak represe nekončí.

léto 2018

Trestní spis kauzy Fénix 2 je stále neuzavřen. Obhájci obviněných se dozvěděli, že jeden z policejních vyšetřovatelů v kauze Fénix 2 je jedním z agentů, který infiltroval skupinu anarchistů v rámci operace Fénix.

25. června 2018

Po četných pokusech o legalizaci pobytu, anarchista Igor Shevtsov dostal rozhodnutí o vyhoštění z České republiky a uložení zákazu vstupu do Schengenu po dobu 5 let, proti kterému se odvolal. V danou chvíli s ním se vlečou dva vyhošťovací řízení v Česku a na Slovensku, a také stále platí, že Igor nemůže legálně cestovat vně ČR.

4. října 2018

Anarchista Lukáš Borl vyhrál žalobu proti státu ohledně neposkytnutí vegan-ské stravy ve Litoměřické věznici. Žalovaná strana se odvolala, takže rozsudek není pravomocný.

prosinec 2018

Státní zástupce podal k okresnímu soudu v Mostě obžalobu proti pěti lidem obviněným ve Fénixu 2. Zatím nebyl určen termín soudního líčení.

NAŠÍ ZBRANÍ JE SOLIDARITA

V této časové ose jsme se soustředili na události, které byly vedeny státem a jeho institucemi, aby bylo jasno, čím jsme prošli. Tím nechceme říct, že bychom se měli soustředit a jednat v reakci na jednání utlačovatele. Jeden z největších úkolů abolicionistického hnutí je analýza systému represí po celém světě a změna způsobu našeho organizování na proaktivní, abychom nebyli neustále unášeni sledem událostí. Neuvedli jsme různorodé solidární akce a události, protože veškeré informace o represích by se rozpustily beze stopy v záplavu veškerých malých a velkých solidárních akcí, které probíhaly a probíhají dodnes po celém světě. Přece jen, musíme zůstat kritičtí. Na začátku popsaných událostí, když se všechno začalo srát, bylo vše hodně zmatené, nedostávalo se solidarity a probíhal velký rozkol v anti-autoritářském hnutí. Nejdůležitější pro nás byla solidarita s obviněnými a jejich okolím a hlavně překonání strachu a paranooi, která se rychle šířila napříč levicovou scénou. Největší potřebu jsme cítili v tom, abychom se stali propojením mezi jednotlivými skupinami a přístupy. Také abychom došli k pochopení, že všichni musíme držet společně, nehledě na naše rozdíly, když jde o represe. Věříme, že pro vytvoření silné obrany proti represím a masivního základu solidarity musíme rozumět represím a jejich cílům. Musíme se vzájemně vzdělávat lokálně i mezinárodně se zaměřením na zlepšení bezpečnostní kultury.

Jako Anarchistický Černý Kříž / AntiFenix jsme uspořádali nespočet přednášek a besed na rozličná témata, vydali několik plakátů, letáků, brožur a samolepek. Zachováváme spojení s perzekvovanými soudruhy a soudružky a jejich rodinami, podporujeme je emočně a finančně skrz benefiční akce, dopisovačky, hlukové a jiné demonstrace atd.

Od začátku akce Fénix jsme se stali svědky mnoha solidárních akcí po celém světě. Počínaje vyvěšováním transparentů, graffiti, demonstracemi, akcemi u českých ambasad, až k spáleným policejním autům, útokům na banky, nebo osvobození norků a sabotážím na kožešinových farmách. Taktiky jsou stejně tak různorodé, jak jsme různí my, a mnohé rozličné akce mohou být propojeny společnou solidární myšlenkou. Důležité je, abychom jednali v solidaritě s různými boji a mezi sebou.

CO ZBYLO PO FÉNIXU, ANEB POPEL ZÚRODŇUJE PŮDU

Fénix 2 sice ještě pomalu ani nezačal, nicméně po definitivním skončení Fénixu 1 máme pocit, že by bylo dobré udělat malé ohlédnutí. Kromě toho, že pro některé z nás znamenal 3 prosrané roky života, nemůžeme se tvářit, že nám ty tři roky také nic dobrého nepřinesly. V tomto textu bychom se rádi zamyslely nad tím, co znamenaly zmíněné státní represe pro tzv. "hnutí" a na co z toho, se můžeme dívat v pozitivním světle.

V první řadě, protože to jsme pocítili zcela na začátku a bylo to zároveň velké rozčarování, jsme zjistili, že žádné "hnutí" neexistuje. To se sice může pro mnohé zdát jako smutná zpráva, nicméně z našeho hlediska je pozitivní, že to konečně víme a netrpíme už nadále bludy. Po tom, co se vyjasnil fakt s infiltrací policie, sice solidarita lidí vůči obviněným posílila, kdyby PČR ovšem v jejich fabulacích nebyla tak směšně marná, kdoví, jaká by potom byla přízeň "anarchistického" lidu. Protože mít falešný pocit, že za námi stojí stohlavý dav, který je ochoten se za nás prát, nebo alespoň postavit, v boji proti státu, je nebezpečné nesrovnatelně víc, než když víme, že jsme v našich postojích osamoceni nebo obklopeni jen hrstkou dobrých přátel. Je vždycky rozhodně lepší vidět smutnější pravdivou realitu, než si cokoliv nalhávat. Naštěstí solidarita se dá vyjádřit skrze hranice a světadíly, takže se nikdo nemusí cítit osamocen ani v případech dalších represí.

Fénix nás taky utvrdil v názoru na stát a jeho instituce jehož zaměstnanci mají moc mrzačit životy ostatních lidí, aby oni sami si mohli něco dopřát. Nemluvě o tom, že se opovažují tomu říkat spravedlnost! Nemístné, že? A jestli tohle měla být lekce, jak sklopit uši a podvolit se takovému systému, tak vězte, že naše nenávisť vůči státu, jeho institucím a poskokům, jen vzrostla a naučila nás lepším taktikám, jak se proti jejich buzeraci bránit. Zrušit stát a zrušit vězení nejsou jen prázdné fráze, ale nutnost, která nás vede k vážnému zamyšlení nad tím, jak toho můžeme dosáhnout.

Další velmi pozitivní věcí, kterou nám ten policejní pták ukázal, je přesvědčení, že bezpečnosti není nikdy dost, respektive, že není výhodné ji podceňovat. Je to sice otrava, že svět internetu a mobilních telefonů není rázem tak jedno-

duchý a rychlý, jak říkali v televizi, nicméně je skvělé, že se můžeme naučit a používat tyto nástroje způsobem, jenž nám může ušetřit několik let v base. A teď navíc víme, že čas a energie strávené nad používáním bezpečnějších cest nejsou vynaložené zbytečně.

S tím souvisí i (zatím) poslední věc, kterou vidíme jako pozitivní dar od Fé-nixe a tím je vhléd do policejního vyšetřování. Během celé kauzy bylo zřejmé nespočet policejních spisů, citací a výpovědí, podle kterých můžeme odhadovat, jakým způsobem tento orgán "pracuje". Jaké jsou úřední cesty, postupy a dedukce. To nás přesvědčuje o tom, že tento nepřítel není neporazitelný a dává nám ještě větší sílu dál se snažit o konec tohoto světa, jak ho známe. Doufejme, že už to bude brzy.

CO NÁM TEN PTÁK DAL?

Kauza Fénix nepřinesla jen mnoho nepříjemností. Také nás dost naučila. V tomto článku je shrnutí některých pozitivních poznatků získaných ze spisu trestního řízení. V těch totiž policie píše nejen o tom, co o kom ví nebo tvrdí. Odkrývá zde i vlastní nedostatky a naše pozitivní schopnosti.

V první řadě je třeba uvést, že studiem vyšetřovacích spisů, docházíme k zjištění, že policie disponuje převážně jen obecně známými poznatky o vztazích mezi aktivními osobami v anarchistickém prostředí a jejich aktivitách. Tedy hlavně těmi, které nejsou žádným tajemstvím a nejsou příliš využitelné pro trestní stíhání. Citlivé informace se policii většinou nedaří získat. To poukazuje na její pátrací neschopnost a poměrně velkou schopnost anarchistického prostředí bezpečně nakládat s citlivými informacemi. I tady jsou ale jisté mezery, jak se ukázalo během infiltrace a provokací policejních agentů u Fénixu I. Je tedy stále potřeba máknout na zlepšení, nepřeceňovat se a nepodceňovat soupeře.

Předstírání

Z některých úředních záznamů vyplývá, že policii je možné přelstít předstíráním. Pokud víme, že naše prostředí je monitorované a odposlouchávané, není těžké využít této skutečnosti v náš prospěch. Třeba tak, že policii předhodíme nepravdivé informace, které mají vypadat realisticky. To umožní odvrátit policejní pozornost od jistých osob, míst či aktivit. Jedním příkladem je neschopnost policie získat informace o pohybu Lukáše Borla během jeho života v undergroundu. Z jistých částí spisu vyplývá, že pátrání bylo znesnadňováno falešnými stopami a nepravdami, kterým policie naivně uvěřila. Proto dělala prohlídky v bytech, kde Lukáš vůbec nebyl, vyslýchala lidi, se kterými neudržíval kontakt a vycházela z předpokladu, že se pohybuje v jistých evropských městech nebo dělá určité věci, ačkoliv to nebyla pravda. Během kauzy Fénix se podařilo tímto způsobem opakovaně policejní orgány přelstít. Nutno však dodat, že ne vždy to fungovalo a také, že policie používala podobné metody proti nám. Pro budoucí činnost navíc musíme mít na paměti, že je nutné pokaždé dobře zvážit jaké předstírání může být nápomocné nám a jaké policii. Ve Fénixu I. se ukázalo, že některé osoby tuto část podcenili a dopustili se tak velkých chyb.

Neúčinné odposlechy míst

Ve spisech se také můžeme dočíst, že policie používala odposlechy na veřejných akcích. Třeba v Café na půl cesty v Praze, na Fluff festu v Rokycanech nebo na koncertě v brněnském parku. Ani v jednom případě, ale v úředních záznamech neuvádí významné skutečnosti z odposlechů, které by mohla využít k trestnímu stíhání. Nevyplývá z toho, že se v těchto místech nepohybují lidé, kteří se podílejí na tom, co policie považuje za extremistickou trestnou činnost. Dokládá to, že pokud se tam pohybují, jednají opatrně a zodpovědně. Nasazení odposlechů na zmíněných veřejných místech se tedy do jisté míry ukázalo pro policii neúčinné.

Neúčinné odposlechy telefonů

U nemála lidí byly uplatněny odposlechy telefonů. Opakovaně byly povolovány a prodlužovány. Z úředního záznamu policie lze vyčíst, že vyhodnocováním povolených odposlechů nebyl zjištěn žádný důkaz. Policie si skrze odposlechy jen potvrdila nikým neskrývané skutečnosti o tom, kdo je s kým v kontaktu, jaké legální aktivity podporuje nebo jaký vede osobní život. Je sice nepříjemné zjistit, že policie díky odposlechům ví, kdo s kým udržuje sexuální styk, jaké poslouchá kapely a komu zasílá básně. Je ale fajn vědět, že nabouráním se do telefonní komunikace během Fénixu, policie nezískala žádný zásadní podklad pro trestní řízení. Lze zde vyvodit podobný pozitivní závěr jako u neúčinných odposlechů veřejných akcí. Ověřili jsme si vlastní schopnost bezpečně komunikovat a potvrdili další neschopnost represivních orgánů.

Nespolehlivé a spolehlivé e-maily

Vyšetřovací metody nám pomohli ujasnit si jací poskytovatelé e-mailových služeb jsou vhodnými partnery pro spolupráci a kteří ne, protože spolupracují s policií. Z úředních záznamů je patrné, že policii stačilo předložit soudu spekulativní podezření ze spáchání trestného činu, aby bylo vydáno povolení k získání obsahu e-mailové schránky na serveru seznam.cz. Tím se potvrdilo, že pro nás není dobré využívat jejich služby.

Na druhé straně byla potvrzena spolehlivost platformy riseup.net. Policie vyšetřuje několik případů při kterých byly použity e-maily založené na riseup.net. Jedná se o desítky schránek. Ani v jediném případě se jí nepodařilo odhalit identitu uživatelů, ani získat přístup k jejich obsahu.

V úředním záznamu policie uvádí:

„Provozovatel riseup.net poskytuje e-mailové služby, chat služby a službu sdílení dat a uložení dat. Smyslem poskytovaných služeb na tomto serveru je jejich anonymizování, neboli naprostá nezjištitelnost osob, které za jednotlivými komuni-

kačními prostředky stojí. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti lze uvést, že komunikace probíhající přes systém "riseup.net" je pro orgány činné v trestním řízení zcela nedostupná. Žádné informace od uvedeného provozovatele nelze získat cestou mezinárodní policejní spolupráce ani cestou právní pomoci za užití ustanovení trestního řádu. Získání jakýchkoli informací vylučuje již sám účel, za jakým byl předmětný komunikační prostředek vytvořen."

Nespolehliví a spolehliví poskytovatelé webových služeb

Podobná situace jako u e-mailů se týká webů. Například komerční subjekt, který poskytoval webdoménu aka.anarchokomunismus.org vydal policii bez odporu citlivé údaje související s obsahem a správou webu. Na druhé straně policie v úředním záznamu uznala, že nedokáže získat údaje o správě a obsahu stránek na serveru noblogs.org. Důvody jsou podobné jako u platformy riseup.net. Účel a způsob jak je platforma noblogs.org spravována, vylučuje možnost aby policie dostala citlivé informace. Ve spisu tedy vyšetřovatelé uznávají, že nedokáží potvrdit, kdo spravuje weby jailbreaking.noblogs.org nebo revolucnibunky.noblogs.org a další podobné projekty. U stránek, kde podezřívá konkrétní osoby, rozhodně nevychází z informací od poskytovatele služeb. Spekuluje na zcela jiných základech. A jak každý ví, spekulace není důkaz.

Kybernetické nosiče

Policii se nepodařilo dostat ani do zašifrovaných disků zabavených při domovních prohlídkách. Zatímco do disků s zaheslovaným účtem, avšak bez kryptování, se policie dostala, ty zašifrované jí zůstaly nepřístupné. To lze snadno dovodit ze znaleckých posudků, které jsou součástí vyšetřovacího spisu. V nich je podrobně líčen obsah nekryptovaných kybernetických nosičů. U těch kryptovaných je konstatováno, že obsah nemohl být analyzován, protože se ho nepodařilo zpřístupnit. Jeden z obviněných navíc potvrdil, že jeho heslo kryptovaného disku nebylo příliš silné, přesto ho policejní znalci neprolomili. Neznamená to, že bychom měli bezmezně důvěřovat kryptovacím aplikacím. Jen to, že výrazně zvyšují šanci nepřístupnosti citlivých dat pro policii.

Sledovačky a kontrastrategie

Z praxe víme, že policie vynaložila značné úsilí při sledování osob v terénu. Některé byly sledované 24 hodin denně po dobu několika týdnů. Že nejde o žádné paranoidní blouznění opět potvrzují úřední záznamy policie. V nich se uvádí časy, kdy k tomu docházelo a co bylo zjištěno. Naštěstí vyhodnocení nepřicházejí s ničím zásadním. Zajímavostí ale je údaj o tom, že Lukáš Borl ve sledovaném období prováděl "násilnou kontrolu" osob podezřelých z toho, že ho sledují. Tak to nazývá policie. My tomu ale rozumějme tak, že

odhaloval policisty v civilu, kteří ho sledují a fotografoval je tak aby o tom věděli. Ukázalo se to jako velmi účinná strategie proti sledování. Když se policisté ze sledovatelů stali sledovanými, velmi je to znepokojovalo a přimělo aby s tím na nějakou dobu přestali. Lukáš se svěřil, že právě takto pozastavené sledování mu umožnilo se v létě 2015 nepozorovaně na rok vytrazit z dohledu státní moci. Ukázalo se, že je možné policii nemile překvapit a zbraň našich soupeřů obrátit proti nim. To nám dodalo dávku sebevědomí a jim vědomí, že nejsou nedotknutelní.

Shrnutí

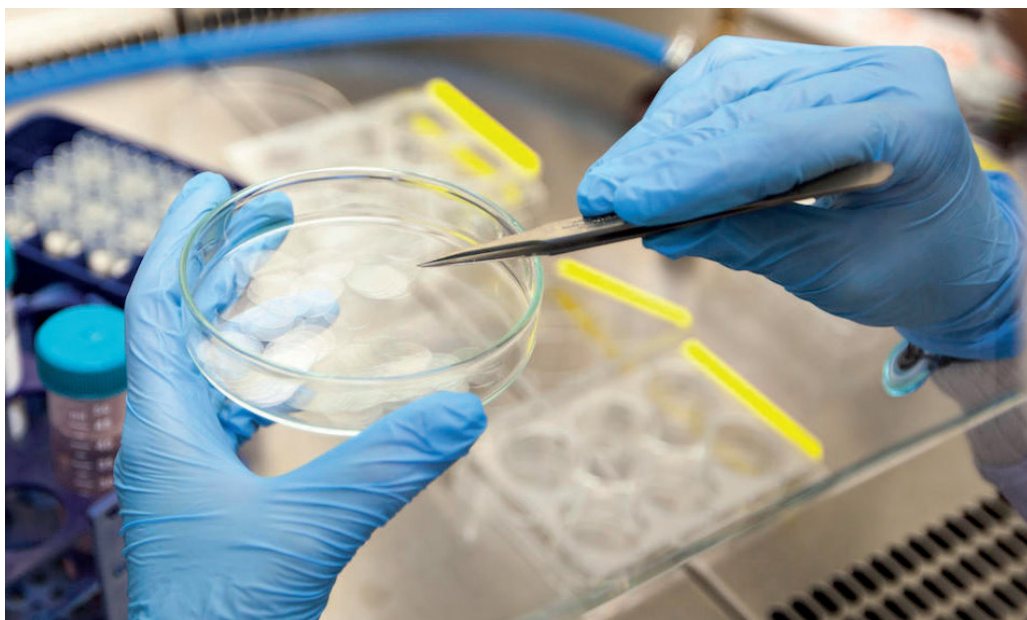
Policie se snaží kontrolovat veškerý sociální prostor a život. Snaží se nám vnutit ideu, že toho je schopna. Jak jsme tu ale popsali, během vyšetřování kauzy Fénix nám prokázala opak. Jsou místa kde nic nevidí a nic neslyší. Známe opatření, která jim komplikují snahu kontrolovat, monitorovat, zaznamenávat a stíhat. Umíme taková opatření aplikovat. Umíme se bránit a vzdorovat. To je pozitivní zjištění, které nám strůjci kauzy Fénix zprostředkovali. Děkovat jim ale nehodláme.

3 ROKY DŮKAZNÍ NOUZE – 3 ROKY, KTERÝ MŮŽOU ZA NAŠE POSRANÝ ŽIVOTY

report z městského soudu v Praze

Obvinění anarchisté z Fénixu 1 vyhráli v první instanci, a tak se ptáme: přestanou nás nazývat teroristy? Za prvé se snažíme o celkové pochopení, že opravdu nezáleží na tom, jak nás represivní složky nálepkují. Opravdu není naše práce bojovat s velkými médii a dokazovat jim, že nejsme teroristé ani extrémisté. Radši bychom měli přemýšlet, jak najít spojení mezi námi a lidmi kolem nás a stále vysvětlovat, proč je naším cílem budovat komunitu, která stojí na vzájemné pomoci a solidaritě a že to je a vždy bude v konfliktu se státem a jeho represivními složkami.

Chiméra Fénix, to je mnoho obvinění z mnoha trestných činů, od propagace tzv. terorismu až po přípravu teroristických útoků. Především o ně šlo dnes u Městského soudu v Praze. Soud ve svém rozsudku zprostil viny všech pět obžalovaných v kauze Fénix 1. Byli to anarchistky a anarchisté, tři obvinění z teroristického útoku na vlak s vojenským materiálem ve stádiu přípravy. Dvě ženy byly obžalované, že o těchto plánech věděly, ale nijak jim nezamezily. Tři z této pětice pak byli ještě obvinění z přípravy útoku zápalnými lávami na policejní auta při vyklízení squatu Cibulka. Zkrátka pět lidí a tři různé trestné činy, které měli podle nasazených policejních agentů spáchat (ano, jsme stále pouze u Fénixu 1, protože někteří z těchto lidí čelí dalším obviněním v rámci Fénixu 2).

Ve skupině, v rámci které obvinění fungovali, byli zapojeni dva policejní agenti. Tito pánové aktivně připravovali oba útoky a z velké části je také iniciovali. Soud sice neoznačil jejich jednání jako provokaci, ale pouze proto, že materiály, které by provokaci odhalili, nejsou k dispozici. Jako důvody zproštění viny uvedla soudkyně Hana Hrnčířová právě nedostatek důkazů. Poukázala na netransparentnost práce policie: „Důvodem, proč zdejší soud rozhodl, jak rozhodl, je zejména skutečnost, že v průběhu hodnocení důkazů shledal soud výrazné pochybnosti nad postupem transparentností policie před zahájením trestního stíhání a v době, než bylo zákonem povoleno, aby se do kauzy zapojili nasazení agenti,“ uvedla. Soudkyně se pozastavovala nad tím, že policie několik měsíců jednala bez povolení (ta byla vydána zpětně) a když obhajoba požádala o záznamy z této činnosti, policie je neměla: „Ze sledování nemá soud žádný výstup, ani jeden,“ podotkla soudkyně. Dále uvedla: „Obhajoba se snažila získat tyto materiály, neboť na podkladě jednotlivých povolení se dalo předpokládat, že musí existovat nějaké výstupy. Takové výstupy ale nikdy do spisu zařazeny nebyly.“ Podle slov policie materiály z dob prvních měsíců infiltrace „nejsou nebo nejdou použít“. Pak tu máme další štos materiálů, které jsou a použít jdou. A to především k dokazování toho, že tajní agenti, infiltrace a konstruování případů nejsou záležitostí minulosti. Komický byla chvíle, kdy soudkyně zvedla tento štos nad hlavu (jde o svazek asi 400 A4, ve kterých jsou přepisy veškeré napíchlé komunikace přes mobily) a řekla, že jako důkaz ze všech těchto přepisů nepoužije vůbec nic a svazek položila stranou.

Rozhodnutí není pravomocné, protože státní zástupce Pazourek měl pocit, že ještě nezničil lidem životy dostatečně a na místě se odvolal. Jako bývalý policajt věří, že policie jednala naprosto správně a doufá, že vyšší instance mu jeho názor potvrdí. Jistě se bude vehementně věnovat hledání něčeho, co „je a jde použít“. My můžeme zase doufat, že tomuto lovcí anarchistů (a také navrhovateli dvanácti let ve vězení pro nevinné lidi), důkazy, které nejsou důkazy, neprojdou ani u příštích líčení. Ministr vnitra, ostřílený kovboj Josef Chovanec, nemá narozdíl od Pazourka čas čekat na vyšší instanci. Volby mu ůkají

na dveře a tak potřebuje vystřílet aspoň růži z papíru, aby se ukázal jako takový hodný táta a férový lidumil. A tak si po třech letech najednou všiml, že ve Fénixu něco nehraje. Na svém twitteru vystříhl hned několik jasných komentů, v nichž si vzal na pomoc předminulé století: “Pokud se prokáže, že šlo jen o policejní provokaci, budu požadovat důkladné vyšetření kauzy a potrestání viníků. Policie demokratického státu, a už vůbec ne tzv. elitní útvary, nemůže svévolně ničit životy lidí, ať je jejich politické smýšlení jakékoli. Doufám, že doba procesů s Omladinou patří do naší historie a ne do současnosti.” Škoda, že nebyl u toho, když vyšetřovatelka Palfiová Martinu Ignáčákovi v době jeho uvěznění, při nahlížení do spisu řekla: “My můžeme všechno!”. Jestli sám Chovanec měl nebo neměl v procesech proti anarchistickému hnutí prsty, to se nejspíš ještě dlouho nedozvíme. A kdyby soud poslal pěťici za mříže, dlouhá léta by se jistě tloukl do prsou, jakou že to jeho kluci odvedli skvělou práci. Při opačném rozsudku svádí vinu na pár jedinců, kteří jinak ve skvělé a všem užitečné policii udělali chybu a překročili jinak správné pravomoce.

Důkazní nouze vyhrává

Pro mnohé z nás je rozhodnutí soudu jakousi úlevou. Dnes jsme měli spolu s lidmi souzenými ve Fénixu 1, slzy v očích. Na chvíli můžeme vydechnout, sejít se u večere s nejbližšími a s dobrým pocitem oslavit podzimní rovnodennost objímáním se s přáteli mimo zdi věznice. Tyto chvíle jsou v životě důležité a je dobře, že si je umíme užít. Vězení je instituce k ničemu, rozděluje vztahy, izoluje lidi a ničí životy. Právě proto tento rozsudek, jakkoliv je příjemnější než “vinen/vinna”, žádnou výhrou není. Při naší vzájemné lásce nezapomínáme, co tři roky důkazní nouze znamenaly. Aleš, Martin a Petr dohromady odseděli 27 měsíců, k tomu Lukáš 7 měsíců a rok v undergroundu po neudržitelné buzeraci jeho samotného i jeho okolí.

Nezapomínáme na Igora, který dnes již pravomocně nevinný, byl v nejtvrďší vabě 3 měsíce a pak čelil zákazům, navštěvoval téměř rok a půl probační službu a dodnes čelí vyhoštění, které je přímým výsledkem jeho pobytu ve vazbě. Rodiny a blízcí obžalovaných a uvězněných společně s obžalovanými čelí velkému emocionálnímu nátlaku a odloučení. Policie se vloupala do několika bytů a neustále tahá další a další lidi na výslechy. Policie v rámci svých pravomocí používá praktiky jako odvezení do lesa, výhrůžky partnerkám a rodičům podezřelých. Výčet toho, co různé represivní složky napáchaly (a to se bavíme pouze o posledních třech letech antiautoritářské scény na území tzv. ČR) by byl asi hodně dlouhý a děsivý. Zkrátka je jasné, že není co oslavovat. Pokyn zničit LEX je stále ve hře, jen je třeba vymyslet lepší plán a najít nové figurky. V případech jako je Fénix je namístě zamyslet se, o co vlastně jde. Od začátku jsme říkali, že policii primárně nejde o dlouhé uvěznění pár anarchistů a anrhistek. Represivní složky nemají strach z nás samotných, z Martina, Petra, Saši, Aleše, Kataríny, Radky, Igora, Lukáše, Aleše a ostatních

obžalovaných. Děsí je to, že by se s našima myšlenkami začalo ztotožňovat více a více lidí a ještě hůř, začali by používat nekonečnou rozmanitost taktik. Ochránce statu quo stojí ohromné množství sil, energie a zdrojů udržet lidi v přesvědčení, že tohle je ta svoboda, o které snil. Antiautoritářské a anarchistické myšlenky, které tvrdí, že naše životy můžeme žít opravdověji než nám neoliberalismus nabízí a že k tomu nepotřebujeme stát a politiky, tento konzumně voličský trans mohou narušit. Represe se pak nabízí jako ideální nástroj naše myšlenky potlačit. Zdiskreditovat nás skrz senzacechtivá média nic neříkajícím labelem terorismus, zastrašit nás použitím uvěznění a rozdělit hnutí strachem na “ty radikální” a “ty nenásilné” a pošvat nás proti sobě. Paralizovat nás paranoiou.

Nabízí se otázka, kde je tento pokus o represii úspěšný a kde se můžeme zlepšit. Jak neupadat do pastí, které jsou zprvu neviditelné a jak bořit zdi v našich hlavách. Zdi mezi námi samotnými, mezi námi a ostatními lidmi. Jak bořit zdi a dělat z nich mosty. Jak překonat strach, stát si za svým, vzájemně se respektovat. A v neposlední řadě, jak nepropadnout touze zvítězit ve hře, která nám není vlastní a jen nás vzdaluje od důležitých věcí a aktivit. Fénix se stal důležitým bodem v životě mnoha z nás. Můžeme se z něj mnoho naučit. Použít ho k lepšímu porozumění funkce struktur útlaku i porozumění sobě navzájem, stejně jako k solidárně kritickému analyzování vlastních chyb. Nechceme se tvářit, že přinášíme odpovědi na všechny otázky, které zde nastiňujeme. Jedno jsme se ale naučili. Pokud chceme, aby naše akce a organizování byly opravdu účinné a nebezpečné pro struktury útlaku, které nás drží v šachu, musí vycházet z kolektivní diskuze a jednání za hranicemi písečku, který nám byl vymezen. Naučili jsme se, že nemá cenu se před represemi schovávat, raději se na ně připravit a vytvářet vazby a kulturu proti které budou podobné operace neučinné.

Dokud se nejprve zavírá do vězení a poté se teprve řeší, jestli to bylo nebo nebylo správně, je rozhodně proti čemu bojovat. Řešením není to dělat v opačném pořadí, ale představit si svět jinak. Fénix není akce zaměřená proti partě naivních áčkařů, ale útok na budoucnost subverze jako takové. Je také ukázkou policejní provokace a práce agentů, na jejichž existenci mnozí lidé v demokracii nevěří. Nenech se chytit!

V solidaritě, Anarchistický černý kříž, podzimní rovnodennost 2017

“V mém žebříčku hodnot je život, spravedlnost, svoboda a rovnost. Těmito hodnotám těžko rozumí někdo, kdo konstruuje případy a snaží se dostat lidi do kriminálu. Jsem připraven přijmout jakékoliv rozhodnutí, přijmu to se vztyčenou hlavou. Rozhodnutí, které ovlivní nejenom můj život.”

konec závěrečné řeči Martina Ignáčáka

DALŠÍ OBVINĚNÍ: FÉNIX 2 NABÍRÁ NA OTÁČKÁCH

Bylo jasné, že propuštění Lukáše Borla z vazební věznice neznamená konec druhého pokračování operace Fénix. Jednou z věcí, ze které je Lukáš Borl obviněný, je tzv. založení, podpora a propagace hnutí, vedoucího k potlačení práv a svobod. Jenomže se těžko bude policii u soudu obhajovat založení skupiny, ve které je pouze jeden člověk. I na ten terorismus přeci potřebujeme minimálně tři, to už ví každý prvňák policejní akademie. A pozor, členové PČR se za členy skupiny nepočítají! Tak se daly hlavy dohromady a vymyslelo se, že aspoň ten druhý díl Fénixu už musí nějak vypadat. Vždyť po propalu “nestraného soudce”, který pracoval 13 let na ÚOOZ, chce střílet uprchlíky a nenavídí cikány a snad i ženy a omluvě, kterou samotné Ministerstvo neSpravedlnosti muselo poslat Igorovi, by už poldové vypadali jako uplný hlupáci i před těmi posledními, co si to o nich ještě nemyslí, kdyby se snažili argumentovat tím, že Borl podporuje hnutí, ve kterém je podle nich jen on sám.

A tak, co čert nechtěl, policie zařadila vyšší rychlostní stupeň a udělala plán. Do Fénixu 2 zahrnula další čtyři lidi. K datu 9. června 2017 zahájila trestní stíhání proti čtyřem anarchistům a ekologickému buřičovi, které obvinila dohromady z šestnácti skutků. Skoro by těchto 68 stran znělo jako vtíp, když vezmeme v potaz, že obvinění se zakládají na tom, co kdo možná napsal, jakou literaturu měl možná doma, nebo co si asi myslí, ale protože víme, že se jedná o další represi ze strany policie a těchto pět soukmenovců (Lukáš plus čtyři) musí čelit šikaně, shánět právníky a mohou skončit ve vězení, do smíchu nám moc není.

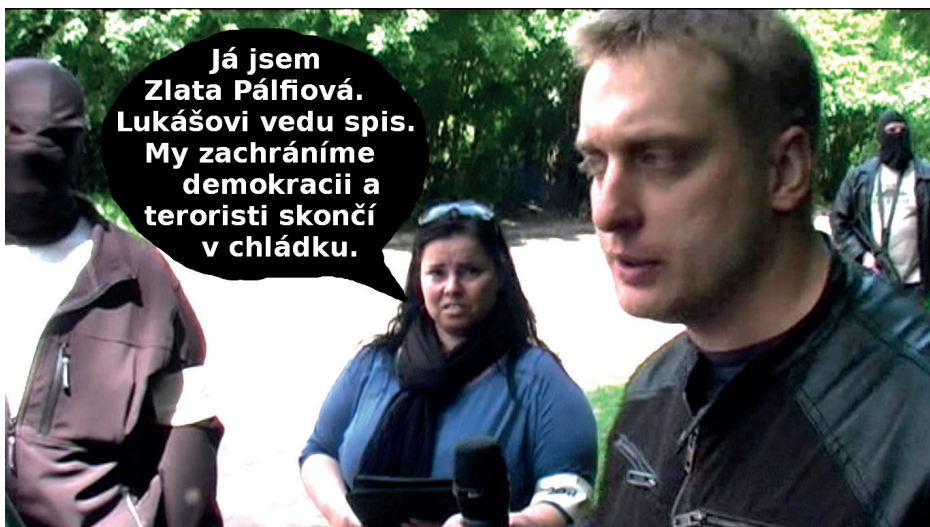
Vlastně si neděláme vůbec prdel. Po rozsudku v Aachen, kde anarchistka dostala 7,5 let a těchto obviněných nám státy opět ukazují, že jakékoli omluvy (pokud náhodou) jsou pro ně nutný a strategický ústupek na získání legitimacy k další represí, kontrole a šikaně. Naší legitimu si rozhodně nezískaly a nikdy nezískají.

V solidaritě s obviněnými v kauze Fénix 2, Igorem Shevtsovem, Varšavskou trojkou, anarchistkou odsouzenou v Aachen a všemi ostatními rebely a rebelkami za mřížemi s touhou po svobodě v našich srdcích.

Antifénix, červen 2017

PAT A MAT: VÝROBA TERORISTŮ V ČECHÁCH

O CO JDE VE FÉNIXU 2

Když policie zahájila Fénix, některá média tvrdila, že došlo k rozprášení SRB. Sabotáže i žhářské útoky, ale pokračovali a jejich četnost narůstala. Brzy začalo být jasné, že obviněné osoby nebude snadné spojit s činností SRB a tak policie pokračovala ve “vyšetřování”. Zaměřila se na výslechy, vyhodnocování materiálů zabavených při prohlídkách a také na sledování osob. Mezi nimi byl i anarchista Lukáš Borl, který se koncem léta 2015 rozhodl jít do undergroundu kvůli permanentnímu sledování policií, které obtěžovalo jeho i jeho blízké. V zimě 2015 policie zveřejnila Lukášův profil jako hledanou osobu, která je nebezpečná a ozbrojená. Od tohoto bodu začíná kauza, kterou můžeme označit jako Fénix 2.

4. září 2016 byl Lukáš zadržen v Mostě bývalým spolužákem, policistou Zdeňkem Prošekem. Sdělili mu obvinění, která byla vznesena již několik měsíců před zatčením v jeho nepřítomnosti. Teprve nyní se ale dozvěděl, čeho se týkají. Byl obviněn ze založení, podpory a propagace hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod člověka. Podle policie měl být u založení Sítě revolučních buněk (SRB), podílet se na některých akcích SRB, sepsat některá komuniké SRB a všechna pak zveřejnit na webu Asociace Alerta. Dále vyšetřovatelé tvrdí, že se dopustil přečinu poškození cizí věci a to 4×. Dvakrát vypálením policejního auta, jednou při žhářském útoku na dveře prodejny a jednou nastříkáním dvou nápisů na zeď vazební věznice Praha Ruzyně. Nakonec policie tvrdí také to, že vydíral provozovatele restaurace Řízkárna, který nechvalně proslul nevyplácením mezd svým zaměstnancům. Později ještě přibýlo obvinění z pozměňování úřední listiny, konkrétně občanského průkazu občana Polska, který měl Lukáš u sebe během zadržení.

Lukáš strávil více než sedm měsíců ve vazební věznici Litoměřice. Několik týdnů po jeho propuštění, dne 9. června 2017 zahájila policie trestní stíhání čtyř dalších lidí a vše sloučila do kauzy Fénix 2. Týká se to Petra Sovy a Martin Ignáčáka, kteří byli obviněni a následně obvinění zproštěni i v kauze Fénix 1, dále anarchisty Lukáše Nováka a environmentalisty Tomáše Zeleného. Obvinění byli dohromady z šestnácti skutků.

Opět byl vytažen paragraf o založení, podpoře a propagaci hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod člověka. V tomto případě však policie netvrdí, že obvinění jsou členy SRB, ale že tři z nich měli SRB podporovat a propagovat na internetu. Petr Sova podle nich zveřejňováním komuniké SRB na webu a facebooku komunity Voice of anarchopacifism, Tomáš Zelený na webu iniciativy Green Action a Lukáš Novák na webu Anarchokomunistické alternativy. Hnutí směřující k potlačení práv a svobod pak podle policie Martin Ignáčák a Lukáš Novák měli propagovat také rozšiřováním publikací s texty o povstaleckém anarchismu, Neformální anarchistické federaci (FAI), Konspiraci ohnivých buněk (CCF) a překlady textů od Alfreda M. Bonannana.

Co hrozí

Všech pět osob ve Fénixu 2 je obviněno z trestného činu s trestní sazbou 3 až 10 let odnětí svobody. Lukáš Borl k tomu navíc i z několika dalších trestných činů a přečinů. Neděláme si žádné iluze a víme, že státní justice bývá slepá, krutá a nespravedlivá. Jenže zatímco policie hrozí vysokými tresty, nemá v rukou mnoho věcí usnadňujících hrozby naplnit. Spíše to vypadá, že Fénix 2 směřuje k podobné frašce jako jeho předchůdce. S trochou štěstí a naší šikovnosti by i tentokrát vyšetřovatelé z případu mohli vyjít jako neschopní packalové. Nemá smysl nyní vypisovat vše čím spekulují a jak lze ty spekulace vyvrátit. Na to si počkejme až k soudu, který bezpochyby bude další trapné divadlo.

Při pohledu na obsáhlost spisu a dobu vyšetřování, se může zdát, že jde o něco opravdu velkého. Jenže zdání někdy klame. Spis je plný balastu a vyšetřovatelé celé měsíce nedělali téměř žádné úkony. Přípravné řízení bylo uzavřeno až v létě 2018 a teprve v prosinci 2018 státní zástupce podal obžalobu k Okresnímu soudu v Mostě. Kdy bude soudní jednání, to je zatím nejisté. Jistá je však určitá bezradnost policie i státního zástupce. Zřejmě proto volí alespoň zdržovací taktiku. Vědí, že s tím co mají, bude těžké někoho poslat do vězení. Proto obviněné alespoň dlouhodobě udržují v nejistotě, stresu a napětí. To slouží nejen k vyvíjení tlaku na ně samotné. Je v tom zahrnuto i zastrašující sdělení vyslané všem, co vzdorují současnému zřízení. Jakési varování ve stylu: “Držte hubu a krok, nebo vás potkají stejné nepříjemnosti.”

Antifénix, únor 2019

DODATEK:

NA KOHO SI REPRESIVNÍ INSTITUCE BROUSÍ ZUBY?

V kauze Fénix 2. je obviněno 5 lidí ze založení podpory a propagace hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod člověka. Hrozí jim až 10 let ve vězení, ale jistá část anarchistického hnutí od nich odvrací pohled jako by se ji to ani netýkalo. Jenže ono týká a to více než si některé osoby připouští.

Policie za hnutí směřující k potlačení práv a svobod označuje Síl revolučních buněk a tzv. povstalecký anarchismus. Jejich existence vyvolává nejen represe projevující se v kauze Fénix, ale také spory v anarchistickém prostředí. Ti, které policie označuje za podporovatele těchto fenoménů, se tak často setkávají nikoli s anarchistickou solidaritou, ale s opovržením. Potýkají se s pocity vyloučení a ti, které zatím represe nepostihla se utěšují vírou, že vyjádřený distanc od obviněných je uchránění před nepříjemnostmi. Taková víra bývá zajiště velmi silná, avšak co je důležitější, nevztahuje se k reálné situaci. Je iluzí, která zastírá pohled na skutečnost.

Distancovat se je problém

Že se někteří anarchisté veřejně distancují od jiných anarchistů a tváří se jako by mezi nimi neprobíhala dlouholetá spolupráce, to jim rozhodně nezaručuje, že se příště také oni nestanou oběťmi represivního běsnění. Pro stát jsme všichni extremisté a tak s námi bude nakládat.

Kdo se hlásí k jakému anarchistickému směru a od kterého se distancuje, to sice může ovlivňovat represivní strategii. Třeba to, pro koho si policie přijde již dnes a pro koho až příště. Je však naivní myslet si, že si pro něho nemohou přijít nikdy, pokud opovrhne těmi, které se policie rozhodla stíhat. Strůjci represe totiž vždy hledají „ospravedlnění“ svého jednání v ideologických zdůvodněních, která manipulativně přizpůsobují svému cíli. Nehledí na to, co si o sobě myslí ta či ona anarchistická skupina nebo jak (ne) jedná. Hledí jen na to, co jsou schopni si sami vykonstruovat aby zdůvodnili vlastní útok. Umírnění anarchisté se tak mohou snadno dostat do represivního hledáčku hned vedle násilných militantů nehledě na jejich reálný vztah. Skvělým příkladem je usnesení vydané 31. 7. 2017 státním zástupcem Václavem Richterem, ve kterém je tvrzeno, že anarcho-syndikalisté a solidární sítě vykazují prvky povstaleckého anarchismu. Od něj se ovšem prakticky nejed-

nou distancovali. Usnesení ze kterého zde budu citovat, posloužilo jako popis toho, proč podle státního zástupce je důvodné stíhání anarchisty Martina Ignačka v kauze Fénix 2. spolu s dalšími osobami.

„Povstalecký anarchismus, též insurekcionalistický anarchismus, je termín, který se vyskytuje především v posledních letech, zhruba od roku 2008, kdy v souvislosti s finanční krizí došlo k obnovení a rozvoji anarchistických militantních uskupení a sítí. Termín označuje v obecné rovině spíše doktrínu, určitý způsob projevů než konkrétní ideologickou platformu, proud či směr anarchismu. Prvky povstaleckého anarchismu lze identifikovat mezi anarchokomunisty; např. řecká organizace Revoluční boj, anarcho-nihilisty; které zastupují uskupení jako Neformální anarchistická federace (FAI; Itálie) a Konspirace ohnivých buněk (CCF; Řecko), ideově příliš nevyhraněné Síť revolučních buněk (SRB; ČR) anebo v rámci činnosti anarcho-syndikalistických tzv. solidárních sítí a jejich nátlakových kampaní.“

zdroj: Usnesení vydané 31. 7. 2017 státním zástupcem Václavem Richterem

Každý člověk alespoň trochu znalý poměrů v anarchistickém hnutí jistě uzná, že citovaná část je demagogický blábol kombinující reálné a nepravdivé prvky. Důležitější je však uznání, že takové propagandistické spletence mohou posloužit k perzekuci i anarchistických skupin prohlašujících, že nechtějí být spojovány s militanty zapalujícími auta či nabádajícími k násilí, protože se věnují jiné činnosti.

Solidarizovat je řešení

Pokud je zjevné, že represe může postihnout každého z nás, logickou reakcí je solidarizovat s těmi, které již postihla a posílit tak naši společnou obranyschopnost. Taková solidarita nemusí nutně znamenat vyjádření souhlasu s věcmi ze kterých jsou konkrétní lidé obviněni ani s jejich postoji. Jde o to je podpořit jako oběti represe, která představuje útlak za všech okolností. Tedy i v případech kdy jsou lidé stíháni v souvislosti s něčím, co mnozí mohou vyhodnocovat jako negativní.

Podporovat vězněné nebo jinak stíhané anarchisty je možné i bez podpory věcí, které si oni sami myslí nebo dělají. Podpořit je jako oběti nespravedlivého jednání, znamená upevnit struktury rezistence sloužící obraně nás všech. Když se k nim ale dnes otočíme zády, je to pro policii signál, že nic a nikdo ji nebrání v tom aby zítra stíhala někoho dalšího. Neprojevit solidaritu se stíhanými soudruhy tedy fakticky znamená vystavovat se hrozbě další represe nikoli takové hrozbě předcházet.

převzato z borodin.noblogs.org

